

USTAWY

TOWARZYSTWA

PAŃ MIŁOSIERDZIA.

USTAWY

TOWARZYSTWA

PAŃ MIŁOSIERDZIA

ŚW. WINCENTEGO A PAULO

ZAPROWADZONEGO

W POZNANIU 14 CZERWCA 1853.

Pod Twoją obronę uciekamy się!

POZNAŃ.

Czcionkami N. Kamińskiego i Sp, ulica Berlińska Nr. 32.

Nakładem Towarzystwa Pań Miłosierdzia Ś. Wincentego à Paulo.

1864.

WSTĘP.

Towarzystwo Miłosierne Ś. Wincentego rozpowszechnione po wielu krajach, wszędzie te same ma zasady i główne reguły, lecz w szczegółach stosuje się do potrzeb miejscowych. Tam, gdzie rozmaite Stowarzyszenia dobroczynne istnieją, trudni się jedynie odwiedzeniem chorych. W Poznaniu opiekuje się także ubogimi dziećmi i niewyłącza z swych czynności, w szczególnych przypadkach, żadnego uczynku miłosiernego.

Odwiedzanie ubogich chorobą dotkniętych w ich własnych mieszkaniach, ma głównie na celu wpływanie moralne na cały dom i wzmocnienie związków rodzinnych, które się często osłabiają przez oddawanie chorych do szpitali. Najstaranniej wyszukuje Towarzystwo chorych rzemieślników i wyrobników, których zwykle kilkotygodniowa słabość do największej nędzy doprowadza. Kalek żebrzących po ulicach nie przyjmuje pod stałą opiekę; chwilową tylko pomoc im udziela, gdy im choroba niedozwala z domu wychodzić. Nieszczęśliwi jakiego bądź wyznania nie są wykluczeni z pod opieki Towarzystwa.

Osoby wszystkich stanów i stosunków społecznych (wyjąwszy służących i potrzebujących wsparcia) mogą być członkami Towarzystwa; uważa się tylko przy ich przyjmowaniu na usposobienie moralne i religijne. Jednym z najważniejszych w swych skutkach dzieł Towarzystwa Poznańskiego,

od początku jego istnienia, jest założenie i utrzymywanie domu parafialnego Siostr-Miłosierdzia pod Opieką Śgo Józefa, w którym się biedne dzieci wychowują. Dom ten składa się z Ochrony i Szwalni. W pierwszej małe dzieci na przemian nauką z ruchami, śpiewem i zabawą dobrze prowadzoną czas przeplatają. Dla starszych dziewcząt przeznaczona druga sala, w której się ręczną robotą i to najpospolitszą: szyciem, cerowaniem, robieniem pończoch zajmują. Dziewczętom trochę postępującym płaci się szycie stósunkowo do ich pracy. Przeznaczony także codziennie krótki czas na naukę czytania, pisania i rachunków. Przy pracy śpiewają dziewczynki dobrane pieśni i odbierają naukę religii. Przygotowują je Siostry-Miłosierdzia do pierwszej Spowiedzi i Komunii Śtej i udzielają dobrej rady przy każdej sposobności. —

Wychodząc zawsze z zasady, iż dobroczynność powinna nie osłabiać stosunków rodzinnych, wymaga się, żeby rodzice dzieci pod opieką Towarzystwa zostających, sami dzieciom żywność dostarczali, a w razie potrzeby, rodzicom pomoc się udziela. Ubiory zimowe najbiedniejszym dzieciom rozdawane przechodzą także przez ręce rodziców.

USTAWY.

I.

Towarzystwo miłosierne ku wspieraniu ubogich ustanowione przez Ś. Wincentego à Paulo, odnowione 1840 r., zaprowadzone w Poznaniu 1853 roku ma na celu naśladowanie Zbawiciela w uczynkach miłosiernych. Zajmuje się odwiedzeniem ubogich chorych i udzielaniem im w własnych ich mieszkaniach pomocy duchownej i materjalnej. Opiekuje się także biednymi dziećmi, dla których utrzymuje ochronę i szwalnię.

II.

Towarzystwo to ustanowione na mocy Breve Papieża Benedykta XIV zostaje pod najwyższym zarządem Przełożonego jeneralnego Zgromadzenia Missyi i Córek Miłosierdzia.

III.

Składa się z Dyrektora, przełożonej Sióstr-miłosierdzia domu parafialnego, z prezydentki, wice-prezydentki, sekretarki, kasyerki, członków odwiedzających, członków datkujących i radzców.

IV. *wyprzewodzony pocztą*

X Przełożony przewodniczy zebraniom jeneralnym. Na pierwszym zebraniu każdego roku czyta sprawozdanie z rocznych czynności Towarzystwa. Odprawia lub każe odprawiać co mie-

siąc Mszą Ś. za dusze ubogich zmarłych przez Towarzystwo doglądanych. Zaleca kwesty na rzecz Towarzystwa.

V.

Siostra przełożona domu parafialnego lub jój zastępczyni robi pierwsze wizyty chorym i wyznacza Panie, mające tychże chorych odwiedzać. Odbiera za rewersem od kasyerki sumę przeznaczoną na zakupienie żywności,¹ która za kwitami zostaje ubogim wydawaną. Te kwity u niej złożone wyłącznie są przeznaczone dla biednych [przez Towarzystwo wspieranych. Siostra przełożona utrzymuje także magazyny. Przytomną być powinna zebraniom tygodniowym i jeneralnym.

VI.

Prezydentka znosi się z Przełożonym we wszystkich rzeczach dotyczących się zgromadzeń i składek; zajmuje się powiększeniem liczby członków datkujących, trudni się kwestą, zabiera stosunki z proboszczami, udaje się w razie potrzeby do władz szpitalnych i miejskich. Odwiedza od czasu do czasu chorych przez Towarzystwa pielęgnowanych.

Przytomną być powinna wszystkim zebraniom.

VII.

Wice prezydentka zastępuje prezydentkę we wszystkich jój czynnościach.

VIII.

Sekretarka czyni wszystkie wezwania piśmienne, prowadzi wywód słowny posiedzeń, zapisuje liczbę wizyt oddanych przez członków Towarzystwa; dochód i rozchód miesięczny przewyżkę jednego nad drugim. Zapisuje starannie chrzty

śluby, pierwsze komunie i wszystkie owoce duchowne, jako i rozdane wsparcia.

IX.

Kasyerka utrzymuje kasę i rachunki. Przy końcu roku dla uporządkowania dochodu ściąga składki z resztujących.

X.

Radcy przytomni byź winni zebraniom jeneralnym i udzielać pomocy Towarzystwu, skoro do tego przez Prezydentki wezwani zostaną.

XI.

Osoby życzące należeć do Towarzystwa zgłaszają się do Prezydentki na zgromadzeniach wtorkowych, ta się odwołuje do Przełożonego, który o ich przyjęciu stanowi.

Panie składające Towarzystwo Śgo Wincentego są współpracownicami Sióstr miłosierdzia, działać powinny w porozumieniu z niemi. Dzielą się na datkujące i na odwiedzające:

Datkujące składają do kasy najmniej 5 talarów rocznie i przejmują obowiązek starania się wszelkimi siłami o pomnożenie członków datkujących, o dobre powodzenie Towarzystwa. Przytomne być powinny, o ile im okoliczności pozwolą, zgromadzeniom jeneralnym.

Panie odwiedzające zaraz po wstąpieniu do Towarzystwa zawierają stosunki z przełożoną Siostr-miłosierdzia, z prezydentką, w razie potrzeby z Proboszczami i Doktorami okręgowemi. Otrzymują od Prezydentki książeczkę, w której zapisują liczbę wizyt oddanych chorym, pomoc udzieloną, składki¹ zebrane, przyjmowania Sakramentów ŚŚ. i wszystkie owoce duchowne.

Odbierają na zebraniach tygodniowych od Siostry-prze-

łożonej karteczki uwiadamiąjącej je o nazwisku i mieszkaniu chorych i o ilości kwitów im potrzebnych. Te kwity powinny się tylko osobom należącym do Towarzystwa powierzać i oddawać chorych w pomieszkaniu dla których były przeznaczone.

Odwiedzając chorych, zajmują się Panie wszystkimi członkami rodziny, szczególnie dziećmi, dowiadują się czy są chrzczone, czy regularnie pacierz odmawiają, czy chodzą do szkoły i na katechizm, czy pierwszą odbyły komunią, czy przystępują do Sakramentów ŚŚ., czy dzieci odmienną płci razem nie sypiają, czy zaślubieni rodzice, czy zachowują święta i niedziele. Każdego roku na początku postu obchodzą chorych dawniej odwiedzanych i zachęcają ich do wypełnienia obowiązku spowiedzi wielkanocnej.

Przed rozpoczęciem wizyt, odwiedzają (jeśli znajd kościół otwarty po drodze) Najświętszy Sakrament. Noszą krzyż przy sobie, ażeby im dodał potrzebnej pomocy, używają go przy chorych i zostawiają go u nich, jeśli sobie tego życzą. Gdyby się znajdował jakiś inny chory w domu, do którego już chodzą, nie wolno im odwiedzić go w imieniu Towarzystwa, bez upoważnienia od Prezydentki lub Siostry przełożonej.

We wszystkim co się tyczy Sakramentów Ś. mogą się Panie poradzić Sióstr miłosierdzia i porozumieć o uczynienie potrzebnych kroków u księży parafii. Członkowie Towarzystwa powinni o ile możliwości do magazynów, lub na ręce Sióstr przesyłać znaczniejsze wsparcia przeznaczone dla swych ubogich, jako to. pościel, ubiory, komorne, wykupienie rzeczy itd. Jeżeli jaka przeszkoda niedozwoli której z Pań odwiedzać chorych, uwiadamia o tém Siostrę przełożoną, która inną w zastępstwo poprosi. W innym razie obowiązana zapłacić 2 złp. do kassy ogólnej.

W razie nieobecności na Zebraniu tygodniowym powierza się książkę Siostrze, która ją na posiedzenie przynosi.

Osoby pragnące uwolnić się od obowiązków Towarzystwa

podają się o dymissyą do głównej Prezydentki, składając u niej zarazem dyplom i książeczkę swoją.

XII.

Zgromadzenia bywają dwojakie: tygodniowe i kwartalne

XIII.

Posiedzenia tygodniowe odbywają się w domu pod opiekę św. Józefa. Zaleca się Paniom pilne odwiedzanie tychże.

Porządek Posiedzeń.

1. Modlitwa: Przybądź Duchu Święty, Zdrowaś Marya, i Śty Wincenty, módl się za nami.
2. Krótkie czytania duchowne.
3. Przedstawienie potrzeb ubogich i rozdawanie kwitów.
4. Pod Twoją obronę i westchnienie do Ś. Wincentego.

Wsparcia dawane ubogim, powinny tylko w nadzwyczajnych przypadkach być pieniężne, zwykle są to kwity na chleb, mięso, kaszę, odzież itd. Rozdają się także krzyże, medaliki, koronki. Pożyczają się dobre książki.

XIV.

Zgromadzenia jeneralne odbywają się w pierwszy czwartek każdego kwartału; Dyrekcyja zbiera się wprzódy, jeżeli coś ważnego na owem zgromadzeniu chce przedłożyć. Członkowie na zgromadzeniu jeneralnem obecni, po przyjęciu Komunii Śtej, mogą dostąpić odpustu zupełnego.

Zaprasza się Najprzew. X. Arcybiskupa do przewodniczenia zebraniu rocznemu w 1wszych dniach Stycznia, na którym przełożony odczytuje sprawozdanie z czynności Towarzystwa. —

Miesiąc.	Panie																	
	Odwiedzające	Nieobecne	Chorzy	Wizyty	Chrzty	Wyznanie wiary	Nawrócenia	Bierzmowania	1. Komunii	Sluby	Spowiedzie i Komunie	Chorzy opatrzeni Sakramentami	Smierci	Kwity.	Wspomożenia nadzwyczajne	Dochód.	Rozchód.	Uwagi.
Styczeń																		
Luty																		
i t. d.																		

XV.

Dzień Niepokalanego Poczęcia Matki Boskiej, jest uroczystym świętem Towarzystwa. Podczas oktawy przełożony odprawia Mszę Śtą na intencją Towarzystwa i ma naukę przytomnych; wszyscy członkowie powinni być obecni i przyjąć Komunię Świętą.

Uroczystość Św. Wincentego obchodzi się 19go Lipca, Rocznica przeniesienia relikwii tegoż Świętego w drugą niedzielę po Wielkiejnocy; w oktawie tych świąt odbywa się Msza Śta na intencją Towarzystwa, na której również wszyscy członkowie komunikować powinni.

XVI.

Wrazie śmierci której z Pań należących do Towarzystwa, Msza Śta się odprawia za jej duszę, wszyscy Członkowie powinni się zgromadzić na to nabożeństwo.

Odpusty nadane Paniom Miłosierdzia.

- 1) Odpust zupełny w dzień przyjęcia do Stowarzyszenia.
- 2) Odpust zupełny wszystkim Członkom Rady Jeneralnej Paryzkiej równie i Członkom Rad Centralnych Paryża i innych miast, którzy są obecni Zebraniom miesięcznym.
- 3) Odpust zupełny wszystkim Paniom odwiedzającym, włącznie Członkom Rady, którzy są obecni Zebraniom miesięcznym.
- 4) Odpust zupełny wszystkim Paniom Miłosierdzia odwiedzającym i dającym w następną uroczystość: a) w dzień Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Panny, b) w dzień przeniesienia Relikwii Św. Wincentego à Paulo 19 Lipca. w drugą niedzielę po Wielkiejnocy; c) w dzień Św. Wincentego à Paulo 19 Lipca, z warunkiem, iż będą obecne Mszy Św. i Zebraniom Stowarzyszenia, odbywającym się koło tego czasu.
- 5) Odpust zupełny w chwili śmierci wszystkim Członkom i Dobrodziejom Towarzystwa.
- 6) Odpust siedmiu lat i siedem razy czterdziestu dni Paniom odwiedzającym każdą razą, gdy odwiedzą biedną rodzinę, szkołę lub rękodzielną ubogich, albo wykonają jakikolwiek inny uczynek w duchu Stowarzyszenia; również każdą razą, gdy będą obecne Mszy Św., odprawianej za zmarłą Panią Miłosierdzia. lub pogrzebowi ubożego. — Wszystkie te Odpusta mogą być ofiarowane za dusze zmarłych.
- 7) Odpust zupełny każdego miesiąca wszystkim Osobom dającym stałe składki Radzie Jeneralnej Paryzkiej.
- 8) Odpust cząstkowy siedmiu lat i siedem razy czterdziestu dni każdego miesiąca Osobom dającym stałą składkę Radom lokalnym.
- 9) Odpust jednego roku każdego miesiąca wszystkim Osobom, obowiązującym się piśmiennie lub na inny sposób dawać stałą składkę Radzie głównej, lub Radom lokalnym.
- 10) Odpust siedmiu lat i siedem razy czterdziestu dni każdego miesiąca każdej Osobie, która zbierze datek na Dzieło w dzień, w który będzie kwestowała.

125

N. b. p. J. Chr.!

Jeżeli powszechnie nędza w kraju wzmaga się z każdym dniem, to w dwójnasób uczuć się to daje w naszym mieście, gdzie wszystko, co na prowincyi chleba znaleźć nie może, ściąga, raz w nadziei łatwiejszego zarobku, która najczęściej zawodzi, a często też tylko dla łatwiejszego ukrycia przed światem swego ubóstwa. Towarzystwo nasze czyni co może, aby ulżyć tej nędzy, ale zasoby jego tak są szczupłe, iż ani w setnej części starczyć nie mogą, mianowicie przy nadchodzącej porze zimowej, podwójnie dokuczliwej dla naszego ubóstwa, i z głodem i z zimnem równocześnie walczącego. Prosimy przeto nie brać nam za złe, iż i tego roku pozwalamy sobie kołatać o pomoc, gdziekolwiek sądzimy, iż miłosierne biją serca, i odzywamy się także do Wgo. Dobrodzieja z pokorną prośbą o jakąkolwiek jałmużnę dla naszych ubogich, bądź to w gotówce, bądź w przyodziewku lub wiktuałach, za którą Boski nasz Zbawiciel, który i szklanki wody podanej dla Imienia Jego ubogiemu nie pozostawia bez zapłaty, nie omieszka stokrotnie wynagrodzić.

Wszelkie dary na ten cel przeznaczone prosimy przesłać łaskawie pod adresem którego z niżej podpisanych, którzy naprzód najszczerze „Bóg zapłać“ szlachetnym dawcom przesyłają.

Poznań, dnia 1 Listopada 1880.

Rada Miejskowa Towarzystwa Świętego Wincentego a Paulo.

Sekretarz
T. Daszkiewicz.
(Ul. Wodna 25.)

Przewodniczący
Ks. Maryański,
Kanonik Katedralny.